

dan Erhvervelse af Snebælter kun foregaar paa Steder, hvor den er absolut nødvendig. Nu hører jeg, at de ærede Medlemmer fra gode Kilder mener at kunne paastaa, at det ikke altid er nødvendigt, hvor Statsbanerne finder det. Selvfølgelig er det i høj Grad en Skønssag, om noget saadant er nødvendigt. Jeg kan ikke se, af hvilken Grund Statsbanerne skulde foretage saadanne Anlæg, hvis ikke de havde Erfaring for, at de Steder, der er dertil udsete, frembyder Ulemper under Snefald. Jeg skal kun minde om den gamle Kendsgerning, at man er meget tilbøjelig til at glemme Sneen, der faldt i Fjor, og det turde muligvis ogsaa være Tilfældet i dette Forhold, at man meget hurtig glemmer de Ulemper, som i sin Tid har fundet Sted. Men i øvrigt er det jo umuligt for mig at imødegaa de ærede Medlemmers Paastand. Jeg maa altsaa forbeholde mig at undersøge Spørgsmaalet nærmere og se, om der er noget holdbart i de ærede Medlemmers Betragtning.

Det ærede Medlem fra Aarhus (Stilling) ønskede at faa at vide, hvorledes det var gaaet med Daglønnen for de ikke fast ansatte Ledvogtere, et Spørgsmaal, om hvilket der ogsaa har været holdt Samraad. Spørgsmaalet derom vil i den nærmeste Tid komme til Forhandling og blive afgjort i Generaldirektoratet, og Ledvognernes Vilkaar vil da blive Genstand for nogen Forbedring. Men i øvrigt maa jeg have Lov til at sige, at det forekommer mig, at disse Tjenestemænds Vilkaar virkelig i Aarenes Løb er blevet endogsaa i meget høj Grad forbedret.

Under Postvæsenet er der stillet Forslag om at forsyne København med Automobiler til Postbesørgelse her i Byen, hvilket for det ærede Medlem fra Mors (S. C. Nørgaard) var Udgangspunkt for en Forespørgsel om, hvorledes det gik med Anskaffelse af Automobiler i tilstrækkelig Mængde til Besørgelse af Posten paa Landet eller rettere til Personbefordringen paa Landet. Hertil maa jeg sige, at det er jo ikke saa underligt, om man hidtil ikke har kunnet betjene Publikum tilstrækkelig fyldstgørende paa dette Omraade, og at man selvfølgelig fra Postvæsenets Side nu, efterhaanden som Hindringerne falder bort, vil bestræbe sig for at have tilstrækkelig mange Vogne til Raadighed ogsaa for Personbefordringen. Der er ikke hos Postvæsenet noget Ønske om at unddrage sig denne Personbefordring. Tværtimod, det er Postvæsenets Ønske at udføre den saa tilfredsstillende som muligt.

Endelig rejste det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), uden at det i Øjeblikket har været mig muligt at finde Tilknytningspunktet derfor i de stillede Ændringsforslag, Spørgsmaalet om Postbesørgelsen i Holte. Jeg tror, at det desvære gælder i al Almindelighed om den Postbesørgelse, der knytter sig til Nordbanen, at den under de nuværende Tofforhold er mindre tilfredsstillende. Men der kan vist ikke siges andet og bedre dertil, end at naar det lykkes at forbedre Toggangen, vil sikkert ogsaa Postbesørgelsen blive mere tilfredsstillende.

N. C. Jensen: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det Samraad, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) og det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), og paa hvis Bemærkninger og Forespørgsler den højtærede Minister nu gav et Svar. Det angaar Stillingen til Omløbs- eller Læsningssporene for Mergel. Den højtærede Ministers Svar paa dette Spørgsmaal var ganske vist ikke afvisende, men jeg kan dog ikke skønne andet, end at det vilde have sin store Interesse i Øjeblikket, dersom dette Spørgsmaal kunde finde en mere bestemt Besvarelse, saaledes at hele den store Befolkning i Jylland, der er saa stærkt interesseret deri, kunde faa en bestemt Opfattelse af, hvorledes man tænker sig at løse dette Spørgsmaal, som maa løses en Gang og løses i en meget nær Fremtid. Den højtærede Minister udtalte, at det ikke var muligt at give noget bestemt Svar med Hensyn til Optagelse af en Bevilling til denne Sag paa Finansloven, men gik dog ud fra, at dersom Forholdene gav Mulighed for, at Materialet kunde skaffes til Veje, vilde Spørgsmaalet kunne løses paa Tillægsbevillingsloven. Dette tror jeg i og for sig ikke, der vil være noget at sige til; men jeg havde ikke den Opfattelse, at den højtærede Minister absolut vilde søge denne Bemyndigelse paa indeværende Aars Finanslov, og jeg vil derfor saa indtrængende som muligt gøre den højtærede Minister og Finansudvalget opmærksom paa, at her staar man overfor noget, der er af saa stor Betydning, og hvortil der er saa stor Trang, at jeg ikke tror, vi bør skyde det længere ud end højst nødvendigt. Derfor synes jeg, det var rart, om man kunde træffe en Afgørelse enten ved en Bevilling paa Finansloven eller ved paa indeværende Aars Tillægsbevillingslov at slaa fast, at en saadan Bevilling er Rigsdag og Re-